

**For det tredje: Å eie en smarttelefon gjør deg ikke smart, men å bruke den klokt kan gjøre det.**

Unge menn, ikke gjør dumme ting med smarttelefonen. Dere vet hva jeg mener (se Mosiah 4:29). Det finnes utallige måter teknologi kan distrahere dere fra det som er viktigst på. Følg ordtaket "Vær der du er, når du er der." Når du kjører, kjør. Når du er i klassen, fokuser på leksjonen. Når du er sammen med venner, gi dem din oppmerksomhet. Hjernen kan ikke konsentrere seg om to ting på en gang. Multitasking innebærer bare raskt å skifte fokus fra én ting til en annen. Et gammelt ordtak lyder: "Hvis du jager to kaniner, får du ikke tak i noen av dem."

**For det fjerde: Herren sørger for teknologi for å oppnå sine hensikter.**

Den guddommelige hensikten med teknologien er å fremskynde arbeidet med å frelse sjeler. Som medlemmer av den utvalgte generasjon forstår dere teknologi. Bruk den til å fremskynde deres utvikling mot fullkommenhet. Fordi dere har fått mye, må dere også gi (se "Fordi jeg er blitt meget gitt," *Salmer*, nr. 141). Herren forventer at dere bruker disse flotte verktøyene til å bringe hans verk til neste nivå, til å spre evangeliet på en måte som min generasjon ikke kunne forestille seg. Der tidligere generasjoner påvirket sine naboer og sin by, har dere evnen gjennom Internett og sosiale medier til å nå utover landegrensene og påvirke hele verden.

Jeg vitner om at dette er Herrens kirke. Dere ble utvalgt til å delta i hans arbeid på denne tid fordi han stoler på at dere tar de rette valgene. Dere er den utvalgte generasjon. I Jesu Kristi navn. Amen. ■



**Av president Dieter F. Uchtdorf**  
Annenrådgiver i Det første presidentskap

## Sover du gjennom gjenopprettelsen?

*Det står for mye på spill til at vi som enkeltpersoner, familier og som Kristi Kirke bare skal yte halvhjertet innsats for dette hellige verk.*

**F**or nesten 200 år siden ble den amerikanske novellen "Rip Van Winkle" umiddelbart en klassiker. Hovedpersonen, Rip, er en lite ambisiøs mann som er svært flink til å unngå to ting: arbeid og sin hustru.

En dag han er på tur i fjellet med hunden, oppdager han en gruppe merkelig kledde menn som drikker og spiller spill. Etter å tatt imot litt alkohol fra dem, blir Rip søvnig og lukker øynene et øyeblikk. Når han åpner øynene igjen, blir han overrasket over at hunden er borte, geværet har rustet, og nå har han langt skjegg.

Rip kommer seg hjem til landsbyen, bare for å oppdage at alt er forandret. Hans hustru er død, hans venner er borte, og portrettet av kong George III i vertshuset har blitt

erstattet av et portrett av en mann han ikke gjenkjenner – av general George Washington.

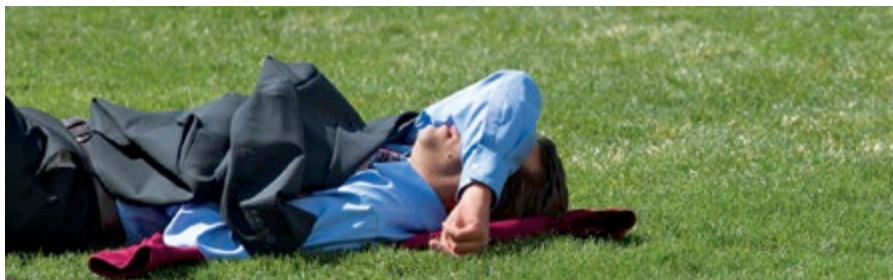
Rip Van Winkle hadde sovet i 20 år! Dermed hadde han gått glipp av en av de mest spennende periodene i landets historie – han hadde sovet gjennom den amerikanske revolusjon.

I mai 1966 brukte dr. Martin Luther King jr. denne historien som en illustrasjon for sin tale "Sov ikke gjennom revolusjonen."<sup>1</sup>

I dag ønsker jeg å bruke samme tema og stille et spørsmål til alle oss som bærer Guds prestedømme: Sover dere gjennom gjenopprettelsen?

### **Vi lever under gjenopprettelsen**

Noen ganger tenker vi på evangeliets gjengivelse som noe som er





fullført, allerede bak oss – Joseph Smith oversatte Mormons bok, han mottok prestedømmets nøkler, Kirken ble organisert. I virkeligheten er gjenopprettelsen en pågående prosess – vi lever i den akkurat nå. Den omfatter “alt som Gud har åpenbart, alt som han nå åpenbarer”, og de “mange store og viktige ting” som han fortsatt vil åpenbare.<sup>2</sup> Brødre, den spennende utviklingen i dag er en del av den lenge bebudede forberedelsesperioden som vil kulminere i vår Frelser Jesu Kristi strålende gjenkomst.

Dette er en av de mest bemerkelsesverdige periodene i verdens historie! Oldtidens profeter higet etter å se vår tid.

Når vår tid i jordelivet er over, hvilke erfaringer vil vi kunne fortelle om med hensyn til vårt eget bidrag til denne viktige perioden av livet, og for å fremme Herrens verk? Vil vi være i stand til å si at vi brettet opp ermene og arbeidet av hele vårt hjerte, av all makt, sinn og styrke? Eller må vi innrømme at vår rolle stort sett var å være iakttagere?

Jeg antar at det finnes en rekke grunner til at det er lett å bli litt søvnnig med hensyn til å bygge opp Guds rike. La meg nevne tre store. Mens

jeg gjør det, vil jeg oppfordre dere til å grunne på om noen av dem gjelder dere. Hvis dere ser rom for forbedring, ber jeg dere overveie hva dere kan gjøre for å forandre dere til det bedre.

### Selviskhet

Den første er selviskhet.

De som er selviske, søker sine egne interesser og fornøyer seg fremfor alt annet. Det sentrale spørsmålet for en selvisk person er “Hva tjener jeg på det?”

Brødre, jeg er sikker på at dere forstår at denne holdningen er klart i strid med den ånd som er nødvendig for å bygge opp Guds rike.

Når vi søker egen nytte fremfor uselvisk tjeneste, vil våre prioriteringer rette seg mot egen anerkjennelse og fornøyelse.

Tidligere generasjoner hadde sin kamp med varianter av egoisme og narsissisme, men i dag tror jeg vi gir dem betydelig konkurranse. Er det en tilfeldighet at Oxford Dictionary nylig erklærte “selfie” som årets ord?<sup>3</sup>

Naturligvis har vi alle et ønske om anerkjennelse, og det er ikke noe galt i å slappe av og hygge oss. Men når det å søke “verdens vinning og ros”<sup>4</sup> er

en sentral del av vår motivasjon, vil vi gå glipp av de forløsende og gledelige opplevelsene som kommer når vi gir generøst av oss selv til Herrens verk.

Hva er løsningen?

Svaret finnes, som alltid, i Kristi ord:

“Den som vil følge etter meg, han må fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge meg.

For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld og for evangeliets skyld, skal berge det.”<sup>5</sup>

De som helhjertet overlater sitt liv til vår Frelser og tjener Gud og medmennesker, oppdager en rikdom og fylde i livet som den selviske eller egoistiske aldri vil oppleve. Den selviske gir av seg selv. Dette kan være små gaver av kjærlighet som øver stor innflytelse til det gode: et smil, et håndtrykk, en klem, tid til å lytte, et hyggelig ord til oppmuntring eller et tegn på omsorg. Alle disse gode gjerningene kan forandre hjerter og liv. Når vi benytter oss av de ubegrensede mulighetene til å vise kjærlighet og yte tjeneste for våre medmennesker, herunder vår ektefelle og familie, vil vår evne til å elske Gud og tjene andre øke betraktelig.





De som tjener andre, vil ikke sove gjennom gjenopprettelsen.

### **Avhengighet**

En annen ting som kan få oss til å gå i søvne gjennom denne betydningsfulle perioden, er avhengighet.

Avhengighet begynner ofte nesten umerkelig. Avhengighet er tynne tråder av gjentatt handling som trækles sammen til vanens tykke bånd. Dårlige vaner har potensial til å bli altoppslukende avhengighet.

Avhengighetens bindende lenker kan innta mange former, som pornografi, alkohol, sex, narkotika, tobakk, gambling, mat, arbeid, Internett eller kunstig virkelighet. Satan, vår felles fiende, har mange favorittverktøy han bruker til å berøve oss for våre guddommelige muligheter til å utføre våre oppgaver i Herrens rike.

Det er trist for vår himmelske Fader å se hvor villige noen av hans edle sønner er til å rekke frem håndledene for å akseptere avhengighetens ødeleggende lenker.

Brødre, vi bærer den allmechtige Guds evige prestedømme. Vi er virkelig sønner av Den aller høyeste og er begavet med usigelige muligheter. Det er meningen at vi skal kunne bevege oss fritt gjennom himlene. Vi er ikke ment å være lenket til jorden, fanget i tvangstrøyer som vi selv har laget.

Hva er løsningen?

Det første vi må forstå er at avhengighet er mye lettere å hindre enn å helbrede. Med Frelserens ord: "Ikke [la] noen av disse ting komme inn i deres hjerte."<sup>6</sup>

For mange år siden ble president Thomas S. Monson og jeg tilbudt en omvisning på Air Force One – det storartede flyet som frakter USAs president. Det var møysommelige sikkerhetskontroller av Secret Service, og jeg smilte litt da agenter ransaket vår kjære profet før ombordstigning.

Fartøysjefen inviterte meg så til å ta kapteinsetet. Det var en spesiell opplevelse igjen å få sitte ved spakene i et fantastisk fly av samme

type som jeg hadde fløyet i så mange år. Minner om flygninger over hav og kontinenter fylte mitt hjerte og sinn. Jeg så for meg spennende avganger og landinger på flyplasser over hele verden.

Nesten ubevisst la jeg hendene på de fire gasspakene på 747-flyet. Akkurat da hørte jeg en avholdt og umiskjennelig røst bak meg – Thomas S. Monsons.

"Dieter," sa han, "ikke tenk på det engang."

Jeg innrømmer ingenting, men det kan være at president Monson leste tankene mine.

Når vi blir fristet til å gjøre ting vi ikke skulle gjøre, la oss lytte til kjærlige advarsler fra betrodde familiemedlemmer og venner, vår kjære profet og alltid Frelseren.

Det beste forsvar mot avhengighet er å aldri begynne.

Men hva med dem som befinner seg i avhengighetens grep?

Vit først og fremst at det finnes håp. Søk hjelp fra deres nærmeste, Kirkens

ledere og kvalifiserte rådgivere. Kirken gir hjelp til rehabilitering for avhengighet gjennom Kirkens lokale ledere, Internett<sup>7</sup> og i noen områder Kirkens familiekontor.

Husk alltid at med Frelserens hjelp kan dere bryte avhengighetens bånd. Det kan være en lang og vanskelig vei, men Herren vil ikke gi dere opp. Han er glad i dere. Jesus Kristus led forsoningen for å hjelpe dere å forandre dere, for å befri dere fra syndens fangenskap.

Det viktigste er å fortsette å prøve – og noen ganger må det flere forsøk til for å lykkes. Ikke gi opp. Ikke mist troen. Hold dere nær til Herren, og han vil gi dere makt til befrielse. Han vil gjøre dere fri.

Mine kjære brødre, hold dere alltid langt unna vaner som kan føre til avhengighet. De som gjør det, vil være i stand til å vie sitt hjerte, sin makt, sitt sinn og sin styrke til tjeneste for Gud.

De vil ikke sove gjennom gjenopprettelsen.

### **Konkurrerende prioriteringer**

En tredje hindring for å engasjere oss fullt ut i dette arbeidet er de mange konkurrerende prioriteringene vi står overfor. Noen av oss er så opptatt at vi føler oss som en vogn trukket av et dusin arbeidsdyr – som alle drar i forskjellige retninger. En masse energi forbrukes, men vognen kommer ingen vei.

Ofte legger vi vår beste innsats i en hobby, en idrett, yrkesrettede interesser og saker som angår lokalsamfunnet eller politikk. Alle disse tingene kan være gode og hederlige, men overlater de oss tid og energi til det som skulle være våre høyeste prioriteringer?

Hva er løsningen?

Igen kommer den fra Frelserens ord:

“Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.

Dette er det største og første bud.

Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv.”<sup>8</sup>

Alt annet i livet skulle komme i andre rekke i forhold til disse to store prioriteringene.

Selv i tjeneste i Kirken er det lett å bruke mye tid på ren rutine uten kjernen og substansen i det å være disippel.

Brødre, vi som prestedømsbærere har forpliktet oss til å være et folk som elsker Gud og vår neste, og som er vilige til å vise denne kjærligheten med ord og gjerning. Dette er kjernen i den vi er som Jesu Kristi disipler.

De som lever opp til disse prinsippene, vil ikke sove gjennom gjenopprettelsen.

### **Et kall til å våkne**

Apostelen Paulus skrev: “Våkne opp, du som sover! Stå opp fra de døde, og Kristus skal lyse for deg.”<sup>9</sup>

Mine kjære venner, vit at dere er lysets sønner.

Tillat ikke selviskhet! Tillat ikke vaner som kan føre til avhengighet! La ikke konkurrerende prioriteringer få lulle dere inn i likegyldighet eller løsrivelse fra velsignet disippelskap og foredlende prestedømsstjeneste!

Det står for mye på spill til at vi som enkeltpersoner, familier og som Kristi kirke bare skal yte halvhjertet innsats for dette hellige verk.





Å være en Jesu Kristi disippel er ikke noe man gjør en gang i uken eller en gang om dagen. Det er noe man forplikter seg til en gang for alle.

Herrens løfte til hans sanne prestedømsbærere er nesten for stort til å fatte.

De som er trofaste mot Det aronske og Det melkisedekske prestedømme og foredler sine kall, “er helliggjort av Ånden til fornyelse av sine legemer.” Derfor vil alt som vår Fader har, bli gitt dem.<sup>10</sup>

Jeg vitner om at den rensende kraften i Jesu Kristi forsoning og Den hellige ånds forvandlende kraft kan helbrede og redde menneskeheten. Det er vårt privilegium, vår hellige plikt og vår glede å gi akt på Frelserens kall og følge ham med et villig sinn og av hele vårt hjerte. La oss “ryst[e] av de lenker [vi] er bundet med, og kom[me] frem ut av mørket, og stå opp fra støvet.”<sup>11</sup>

La oss være våkne og ikke bli trette av å gjøre godt, for vi “legger grunnvollen til et stort verk.”<sup>12</sup> Vi forbereder Frelserens gjenkomst. Brødre, når vi tilføyer lyset av vårt eksempel som et vitnesbyrd om skjønnheten og kraften i gjengitt sannhet, vil vi ikke sove gjennom gjenopprettelsen. Dette vitner jeg om, og jeg gir dere min velsignelse i vår Mester Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

#### NOTER

1. Se Martin Luther King jr., “Don’t Sleep Through the Revolution” (forelesning på generalforsamlingen i Unitarian Universalist Association, Hollywood, Florida, 18. mai 1966).
2. 9. trosartikkel.
3. Se [blog.oxforddictionaries.com/press-releases/oxford-dictionaries-word-of-the-year-2013](http://blog.oxforddictionaries.com/press-releases/oxford-dictionaries-word-of-the-year-2013).
4. 2 Nephi 26:29.
5. Markus 8:34–35.
6. 3 Nephi 12:29.
7. Se for eksempel [lds.org/topics/addiction](http://lds.org/topics/addiction).
8. Matteus 22:37–39.
9. Efeserne 5:14.
10. Se Lære og pakter 84:33, 38.
11. 2 Nephi 1:23.
12. Se Lære og pakter 64:33.



Av president Henry B. Eyring

Førsterådgiver i Det første presidentskap

## Prestedømsmannen

*Man kan være et godt forbilde, et gjennomsnittlig eller et dårlig forbilde. Dere tror kanskje ikke det spiller noen rolle for dere, men det gjør det for Herren.*

Vi har alle helter, spesielt når vi er unge. Jeg er født og oppvokst i Princeton i New Jersey. De mest kjente sportslagene i nærheten av der vi bodde, holdt til i New York City. Det var hjemmet til tre profesjonelle baseballag den gangen for lenge siden: Brooklyn Dodgers, New York Giants og New York Yankees. Philadelphia var enda nærmere oss, og var hjemmet til baseballagene Athletics og Phillies. Det var mange mulige baseballhelter for meg på disse lagene.

Joe DiMaggio, som spilte for New York Yankees, ble min baseballhelt. Når mine brødre og mine venner spilte baseball på skolens område ved siden av huset vårt, prøvde jeg å svinge balltreet slik jeg trodde Joe DiMaggio gjorde det. Dette var før vi

fikk TV (dette er oldtidshistorie), så jeg hadde bare bilder fra aviser å bruke til å kopiere slagteknikken hans.

I min oppvekst kjørte far meg til Yankee Stadium. Dette var den eneste gangen jeg så Joe DiMaggio spille. Som om jeg fortsatt var der, kan jeg se ham for meg svinge balltreet og se den hvite baseballen fly rett opp på tribunen ved midtbanen.

Baseballferdighetene mine kom aldri i nærheten av dem min barndomshelt hadde. Men de få gangene jeg traff en baseball bra, kopierte jeg det kraftige slaget hans så godt jeg kunne.

Når vi velger helter, begynner vi å kopiere, bevisst eller ubevisst, det vi beundrer mest hos dem.

Heldigvis ga mine kloke foreldre meg store helter i min barndom.

